

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie wieczorem.

Wydawca: Spółka Akcyjna Wydawnicza.

Cena pojedynczego egzemplarza

Redaktor Kancelny: JERZY KONARSKI.

Adres Administracji: Lwów, ul. Podwale 3 (Tel. 73)

600 Mp.

Adres Redakcji: Lwów, ul. Chorążczyzny 3i (Tel. 173)

Deszcz chwwały.

Lwów, 12. maja.

Polska jest krajem ludzi zasłużonych. To też każdą bodaj większą roczystości państwową, czy stoletnią, uświetnia się — poza defiladą i dekoracją domów — dekoracją ludzi, którzy według oficjalnej opinii dorzucili swe dwa grosze do kapitału narodowej potęgi. W ten prosty sposób wydobywa się coraz nowe rzesze na podjęcie ogólnego podziwu i zazdrości, zapominając o tem, że jeśli w tem tempie dalej pójdzie, to niedługo sensację i zgorzniecie budzić będzie obywatel nieudekorowany.

To jedna uwaga, jaką nasuwa ostatni „wiosenny rój” „Polski odrolzonej”. W jednym dniu rzucono blisko tysiąc tych odznaczeń. I to przedewszystkiem musi uderzyć.

Pominać trzeba, jako przesadzona już, kwestię celowości odznaczeń wszelkich w państwie demokratycznym. Właściwie jest to wieszaniem na obywatelu tabliczki, reklamującej stopień jego zasług. Dzielni pracownicy na bardziej zasłużonych, których się dekoruje, na mniej zasłużonych, którzy muszą jeszcze poczekać i na przeoczonych z przyczyn, nad któremi wolno im do syta głowę sobie łamać. Klasyfikacja ta, jak każda ocena zasług, nawet z punktu widzenia historycznego jest wątpliwa, a dokonana pod kątem chwili bieżącej, jest litanją pomyłek, przecenień i niedocenień, wreszcie kierowania się nastrojami mylnymi, wręcz niesprawiedliwymi, jakie w stosunkach wzajemnych między współczesnymi są konieczne i zrozumiałe. Niemniej wynikiem tych niedomagań jest dużo żalów i goryczy, dużo zabiegów, niegodnych obywatela. A w sumie — skoro nie każdy udekorowany zasłużył na to i nie każdy zasłużony otrzymał dekorację — jakąż pozytywną wartość, poza zaspokojeniem pewnych słabostek, ma odznaczenie?

Jest to jednak sprawa przesadzona. Dekoracje wprowadzono. I godząc się z tem, nieźleby było zapytać: czy pokrywa się z założeniem wszelkiego odznaczenia, z interesem już odznaczonych i z autorytetem organów desygnujących odznaczenia — to masowe szafowanie niemi, ta oczywista dewaluacja moralnej — bo tylko o takiej może być mowa — wartości dekoracji. Przecież nie trzeba udowodniać, że to, co powszednie, ztraca znaczenie wyjątkowego wyróżnienia. I historia do starca przykładów bez liku, jak to hojnym rozdawnictwem odznaczeń doprowadzano w krótkim czasie do zmierzchu najświetniej pomyślanej orderu. Historia uczy, ale nie zawsze wycza.

Czytając ową przecogromną listę osób, których zasługi pozostały

Jak zrozumiały Londyn i Moskwa podróż Focha.

Jak określa dziennik angielski cel podróży Marszałka Focha do Polski. — Trocki bierze z niej asumpt do dalszego wzmocnienia armji sowieckiej.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa. (M.) „Daily Mail”, którego współpracownik był w Warszawie w czasie pobytu Marszałka Focha, donosi w swem paryskim wydaniu co następuje: Podróż Marszałka Focha do Warszawy i Pragi będzie miała ważne następstwa. Sprzymierzeni nyszkają przez to gwarancję przeciw ewentualnym atakom wojskowym Niemiec lub Rosji. Marszałek Foch oświadczył miał sprawozdawcy dziennika, że w Polsce nie panuje wcale duch ofienywny. Marszałek stara się o umożliwienie przystąpienia Polski do Małej Ententy. To samo będzie miała na celu również podróż jego do Czechosłowacji, gdzie będzie się starał o wyrównanie różnic między Polską a Czechami w sprawie Jaworzyny. Ponieważ zaś wkrótce ma

przybyć do Polski także król rumuński, sprawa przystąpienia Polski do Małej Ententy staje się bardzo aktualna.

Warszawa. (M.) „Der Tag” donosi z Moskwy, że na posiedzeniu rewolucyjnej Rady wojskowej złożył Trocki w związku ze sprawą powiększenia rosyjskiej floty powietrznej znamienne oświadczenie. Wspominając o 400 milionowej pożyczce francuskiej dla Polski podkreślił, że Polska zobowiązała się użyć 3/4 tej pożyczki na cele wojskowe. Wedle danych posiadanych przez Trockiego, rozpoczęto już w Polsce reorganizację i wzmocnienie artylerji i wojskowych sił technicznych, wobec czego Rosja zmuszona jest zdaniem Trockiego dotrzymać Polsce kroku.

przeważnie w niewiadomym stosunku do wielkości otrzymanego odznaczenia, trzeba zadać sobie pytanie drugie, niemniej niepokojące. Oto — jakiego klucza trzymano się w doborze tych najdostojniej zestawionych nazwisk.

Wszelkie próby podporządkowania tyłu osobistości pod jakiś wspólny mianownik, któryby usprawiedliwiał ich zestawienie, nie doprowadzają do niczego. Nici informacyjne, któremi gdzieś nieraz z zapadłej prowincji zgłaszano kandydatów do orderu, ukryte są w cieniu. W cieniu tych nici jeszcze głębiej zapadło zagadnienie, dlaczego godnymi dostąpienia zaszczytu orderowego uznano wyłącznie ludzi z elity towarzyskiej, kulturalnej i socjalnej, a pominięto zupełnie owych licznych, a naprawdę zasłużonych działaczy z ludu, z pod strzechy, z ulicy, dla których dekoracja byłaby czemś rzeczywistie radosnem, czemś, co jako przykład działać może dobrze i szeroko. Ścieg tej roboty także jest niewidzialny. Pozostaje rzecz gotowa, przedłożona nam do przyjęcia w skupieniu ducha. Dalecy od krytyki podziwiamy, albo i dziwny się.

I nie my jedni. Niejeden z odznaczonych czyni to samo, odnalaższy się na tej dziwnej liście. Miłych niespodzianek mieliśmy bowiem bardzo wiele. A nie są one wpływem skromności i niedoceniaenia własnych zasług, ale częściej wyrokiem, jaki wydało bezwzględne i nieznające kompromisów własne sunienie.

W tym to dysonansie między łniącym na piersi orderem, a dyskretnym zawstyżeniem jego właściciela leży to, co poza fabrykacją en masse kredyt naszych dekoracyj najboleśniej podrywa.

Watykan o Słowacy.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 12. maja.

W kilku pismach polskich pojawiła się tendencyjna wiadomość, wzięta z prasy czeskiej, że ks. prof. dr. F. Jehliczka, prezes Tymcz. Rządu Narodowego otrzymał pod groźbą ekskomunikacji wezwanie Watykanu, aby zaprzęstał polityki antyczeskiej. W związku z tem, Słowackie Biuro prasowe oświadcza, że dr. Jehliczka żadnego podobnego wezwania nie otrzymał, oraz, że jest to wogóle wykluczone, ponieważ Watykan jest dobrze poinformowany o stanie Słowaczyny i niezdolnych stosunkach Słowaków pod rządem czeskim.

Upadek autorytetu Masaryka.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Praga, 10. maja.

Pisma czeskie stwierdzają, że podczas niedawnych manifestacji robotniczych niesiono sztandar z wizerunkiem łaski policyjnej, pod którą umieszczono napis: T. G. Masaryk.

Smutne następstwa rządów litewskich w Kłajpedzie.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Kłajpeda, 9. maja.

Prezes kłajpedzkiej Izby handl. Kraut stwierdził w swem przemówieniu, że od chwili przejścia Kłajpedy pod zarząd Litwy, ruch kolejowy w Kłajpedzie spadł o 50%, a na kolejach wąskotorowych nawet o 85%. Ruch w porcie kłajpedzkim spadł o 30%. Kraut zaznaczył dalej, że mała Kłajpeda posiada 3 razy więcej zakładów przemysłowych, niż cała Litwa. O stosunku Kłajpedy do Litwy pod względem gospodarczym Kraut wyraził się pesymistycznie.

Z prac Sejmu.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa. (M.) Na porządku dziennym wczorajszego posiedzenia komisji skarbowej odbyło się trzecie czytanie projektu ustawy o podatku gruntowym, tudzież o niektórych podatkach budynkowych. Referował poseł Łypacewicz. W myśl wniosku p. Diamanda uchwalono degresję dla podatku gruntowego, równocześnie zaś progresję 120% od 60 morgów. W kołach poselskich uważają, że plenum Sejmu nie zatwierdzi uchwały komisji skarbowej w sprawie progresji, albowiem przypadkowa większość komisyjna liczy na plenum tylko 210 głosów, wliczając w to 16 Niemców.

Po zamachu w Lozannie.

Życiorys sprawcy zamachu. — Motywy zamachu. — Depesza Komitetu Centralnej partji komunistycznej do posła sowieckiego w Berlinie. — Odezwa partji komunistycznej w Szwajcarii. — Stanowisko Rady Związkowej Szwajcarii. — Śledztwo.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Berno, 11. maja.

O sprawcy zamachu na Worowskiego i dwóch jego towarzyszy ustalono następujące dane: Conradi urodził się w r. 1896 w Petersburgu, gdzie ojciec jego, Szwajcar z pochodzenia miał fabrykę czekolady. Conradi uczęszczał do szkoły kościółka reformowanego w Petersburgu i był jednym z najlepszych uczniów. Po ukończeniu gimnazjum kształcił się jeszcze półtrzecia roku. Po wybuchu wojny wstąpił do rosyjskiej szkoły oficerskiej, skąd po

5 miesiącach wyszedł w randze podporucznika. Wkrótce potem ranił w Petersburgu, gdzie jakiś czas pracował jako instruktor w szkole oficerskiej. W kilka miesięcy później ruszył znowu na front, gdzie odznaczony został krzyżem św. Jerzego. W chwili wybuchu rewolucji znajdował się na froncie galicyjskim. Zgłosił się jako ochotnik do armji białej i walczył pod Kornilowem i Wrangiem przeciw bolszewikom. Po klęsce poniesionej przez obu tych wodzów wyjechał w roku 1921 do Zurychu, gdzie znalazł po-

sade. Dwóch jego stryjów zamordowali bolszewicy.

Conradi przybył do Lozanny z Zurychu, by tam wykonać zamach na członków delegacji sowieckiej. Opracował on starannie plan zamachu, o czym świadczy memoriał znaleziony w jego pokoju w hotelu. List, jaki wczoraj do niego nadszedł z Genewy, został przejęty przez władze śledcze. W liście tym miały być podobno pieniądze. Conradi oświadczył po zamachu gościom hotelowym: „Pomściłem swego wuja i ojca. W czasie, gdy święci się pamięć bohaterów, chciałem światu wyrządzić przysługę i uwolnić świat od tych lajdaków”. Gdy po dokonanym zamachu opamiętało się przyjscie policji, Conradi zaczął się niecierpliwie i zawołał: „Gdzież ta przeklęta policja”.

Conradi po powrocie z Rosji postanowił pomścić śmierć swych rodziców zamordowanych przez bolszewików. W mieszkaniu znaleziono pamiętniki jego, które rzucają światło na motywy dokonanego zamachu.

Komitet Centralny partji komunistycznej wystosował do posła sowieckiego w Berlinie następującą depeszę: Worowski w Lozannie zamordowany. Obaj sekretarze ciężko ranni. Partja nasza oburzona tym strasznym czynem, przesyła wyrazy współczucia. Proszę o instrukcje i wskazówki w sprawie ochrony interesów delegacji rosyjskiej. Centralny Komitet partji komunistycznej natychmiast po zamachu skomunikował się z szefem departamentu politycznego z nadr. Mottą. Równocześnie delegaci Centralni odjechali do Lozanny.

Komitet Centralny partji komunistycznej w Szwajcarii wydał odezwę, zawierającą o zamachu w Lozannie. Odezwa zawiera pytanie, kto jest współwinnym zbrodni.

Na prośbę szefa departamentu politycznego prezes związku zwołał wczoraj rano nadzwyczajne posiedzenie Rady Związkowej, celem zajęcia się sytuacją, wywołaną zamachem w Lozannie. Rada Związkowa stwierdza, że szło tu o zemstę prywatną, która jest tem bardziej ubolewania godna, że zamach wykonano w miejscu, w którym obradowała międzynarodowa konferencja. Rada Związkowa postanowiła wy-

Zerwanie rokowań polsko-gdańskich.

Lwów, 12 maja.

Jak już krótko donieśliśmy w telegramach rokowania polsko-gdańskie w Warszawie onegdaj przerwano. W związku z tem warszawska „Gazeta Poranna” pisze, że zerwanie rokowań gdańskich w obecnym stanie rzeczy przyjęte zostało przez społeczeństwo polskie z najwyższym zadowoleniem, gdyż odpowiedź na prowokacyjną rekwizycję polskiej akademii handlowej mogła być tylko jedna: wskazanie

drzwi delegatom gdańskim.

Natomiast senator Jewelowski, zdając sprawę z rokowań polsko-gdańskich w głównej komisji gdańskiej Voiksiagu okroślił przerwę w rokowaniach jako „odroczenie”, oraz stwierdził, że w kilku sprawach osiągnięto porożumienie, zaś w innych osiągnięcie porozumienia było bardzo bliskie. Z tego oświadczenia wyczuć można, że hakatyści gdańscy skłonni są do podjęcia dalszych rokowań.

stać do Lozanny wyższego urzędnika departamentu politycznego, aby ofiarom zamachu wyraził ubolewanie.

Do Rady Związkowej nadeszła dziś prośba o udzielenie wizy dla szefa misji sowieckiej w Berlinie, albo też członka tejże misji, który ma przybyć dla odebrania zwłok Worowskiego. Wizy udzielono.

Z Lozanny donoszą, że zwłoki Worowskiego przewieziono dziś rano do instytutu patologicznego uniwersytetu, celem dokonania sekcji. Stan obu rannych członków delegacji sowieckiej jest niezmierny. Przewieziono ich do szpitala.

Ranny Ahrens zarzuca niedbalstwo szwajcarskim władzom bezpieczeństwa, zaznaczając, że sowiecicy wyciągną należyte konsekwencje z dramatu lozańskiego. — W czasie drugiej konferencji lozańskiej komisarz policji miejscowej zwrócił się do Worowskiego z zapytaniem, czy nie uważa za wskazane roztoczenie szczególniejszej ochrony nad delegatami sowieckimi. Worowski odpowiedział, że to nie jest potrzebne. Oprócz tego Worowski nigdy nie zawiadamiał władz szwajcarskich o pogroźkach, na jakie miał być rękoma narażony. — Wczoraj sędzia śledczy w Lozannie przesłuchał Conradię. Conradi powtórzył swe zeznania, że chciał zemścić się za zamordowanie swej rodziny przez bolszewików. Na zapytanie, do jakiej należał organizacji, nie dał żadnej odpowiedzi, a dochodzenia policyjne naprowadziły na ślady, wiedące do Genewy, skąd Conradi otrzymał wczoraj list pieniężny.

Warszawa, (AW). Dzisiejsze

reńszczyzny spratował w Szwecji urząd przedstawiciela rady delegatów robotniczych, najwyższej instancji ówczesnej Rosji rewolucyjnej.

Berlin. (PAT). Według wiadomości, zasięgniętych w int. ambasady rosyjskiej, wyjeżdża do Lozanny dwóch rosyjskich radców legacyjnych, aby przewieźć ciało Worowskiego do Berlina, gdzie odbędzie się pogrzeb.

Lozanna. (PAT). Polradio. Dzienniki szwajcarskie stwierdzają, że zamach, dokonany na Worowskiego i jego towarzyszy, nie miał żadnych cech politycznych. Prasa zaznacza dalej, że delegacja sowiecka nie była uznana oficjalnie przez rząd szwajcarski.

Marszałek Foch w Krakowie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Kraków, 12. maja.

Podróż Dostojnego Gościa ze Lwowa do Krakowa odbywała się nocą, mimo to na wszystkich stacjach kolejowych oczekiwały przybycia pociągu tłumy publiczności i działwy szkolnej. Kraków wystąpił na powitanie Marszałka z królewskim przepychem. O godz. 9.45 wysiadł Dostojny Gość z pociągu, powitany entuzjastycznie. W historycznym Barbakanie przemówił doń prezydent miasta Federowicz, otoczony insygniami sztandarów krzyżackich z pod Grunwaldu i sztandarami cechów krakowskich. Z Barbakanu, zasypywany kwiatami przez publiczność, udał się Marszałek ul. Florjańską ze swem otoczeniem do kościoła Marjańskiego. U stóp głównego ołtarza oczekiwał nań ks. Biskup Sapieha.

Wspaniałe tło krakowskich uroczystości musiało wywrzeć na Bohaterze z nad Marny wrażenie, którego nie zapomina się prędko.

O godz. 12. w południe przyjął Marszałka śniadaniem Wojewoda Gajecki. W odpowiedzi na toast gospodarza zaznaczył Dostojny Gość, że jego pobyt w Polsce jest wyrazem podtrzymania przymierza Polski z Francją, która Polski nigdy nie opuści i zapewnił, że usiłowania jego zmierzać będą do utrwalenia tego przymierza na wieczne czasy. W

ten sposób pokój europejski, którego wszyscy tak gorąco pragniemy, będzie utrzymany. Przemówienie swe zakończył Marszałek życzeniem, aby trzy dzielnice Polski złączyły się w całość, owiane jednym duchem.

W czasie pobytu u Wojew. Gajeckiego przyjął Marszałek właścicieli znanej firmy kupieckiej Hawelka, pp. Franciszka i dr. Leopolda Macharskich, którzy ofiarowali mu adres, miód i wino z czasów Kościuszki w artystycznej szkatułce zakopiańskiej, oraz złoty pieniądz z czasów Augusta III. Marszałek podziękował serdecznie i życzył powodzenia firmie. Jakoteż kupiectwu krak. Pp. Macharscy złożyli następnie na ręce pos. francuskiego adres dla prez. Poincarego i szkatułkę bronowicką, zawierającą miód i wino z czasów Kościuszki, oraz złoty pieniądz polski z czasów Jana Kazimierza, bity w Gdańsku.

W drodze do Pasternika towarzyszyła samochodom Marszałka Focha i jego orszaku, krakowska banderka włościańska. W Bronowicach u bramy tryumfalnej wital go chlebem i solą Włodzim. Tetmajer, otoczony gromadą włościan i działwy szkolnej. Ćwiczeniami wojskowymi kierował gen. Tinz. Marszałek Foch wyraził gorące słowa uznania generalicji, oficerom biorącym w nich udział i dzielny szeregowiec.

CLAUDE FARRERE

Opowieść o kocie.

Mojemu mistrzowi
Pierre Louysowi.

Początek opowieści miał miejsce w złomach marmuru w schronisku artyleryjskim w Top-Hané.

W owym czasie Konstantynopol był jeszcze zupełnie turecki: to znaczy, że czuło się w nim prawie jak we Francji, podobnie jak dzisiaj jest w nim prawie jak w Anglii.

Lódz naszego krawownika znajdowała się przy brzegu. Było nas trzech oficerów, gotowych do powrotu na pokład okrętu. W chwili, gdyśmy mieli wsiadać, szary kot zjawił się skądś i jał nad samym brzegiem wody obwąchiwać nasze wiosła.

— Patrzcie — rzekł ktoś — turecki kot!

Był to bezwzględnie kot turecki, ponieważ nie bał się nas. Koty Konstantynopola dzieli się rzeczywiście na dwie odrębne kategorie: na koty

tureckie, mieszkające w dzielnicach muzułmańskich, gdzie każdy był zawsze dobry dla zwierząt i na koty greckie lub arneńskie, mieszkające w dzielnicach rajasów, gdzie chrześcijanie Wschodu, gregoriancy lub ortodoksyjni, są okrutni dla wszystkiego, co jest słabe. Koty owych dzielnic kryją się jak mogą, skoro ujrzą postać ludzką.

Szary kot z Top-Hané był kotem tureckim. Dlatego też po krótkim wachaniu powziął postanowienie i jednym skokiem znalazł się we wnętrzu łodzi francuskiej. Jakś marynarz chwycił go delikatnie za skórę na szyji:

— Kapitanie, rzucić go z powrotem na brzeg?

Zwracał się do mnie: byłem najstarszym oficerem. Wzruszyłem ramionami:

— Zostawmy tego kota... skoro koniecznie chce się usadowić na pokładzie!...

Uśmiech ludzi był oznaką zgody. Na statkach Rzeczypospolitej ludzie są zupełnie tacy sami, jak w mia-

stach tureckich: dobrzy dla zwierząt.

W jakiś czas później szary kot, siedząc na mojem ramieniu, wszedł przez drzwi krawownika. A w chwili później włożyłem go na poduszki pokoju oficerskiego. Pokój ten był dla kota nowością. Mała, szara głowa, ciekawa, ale ufna, wyciągnęła w stronę czterech kątów trójkątny swój pyszczek i dwoje okrągłych oczu. Nie byliśmy ludźmi wystawnymi, więc niektórych rzeczy brakło: jedliśmy przy stole bez obrusa. Na tym stole ze zwyciężonego drzewa indyjskiego, podziurawionego w szachownicę na sprężyny, lagodzące kołysanie się, kot sposobił się do wesółych skoków; a myśmy przyznali mu zupełną słusność. Była to pora obiadu. Dano jedzenie na talerzyk i podsumięto pod nos kota, który nie czynił wiele zachodu.

Był to zresztą bardzo chudy kot. W dzielnicach tureckich Konstantynopola nie wiele jest do jedzenia dla zwierząt, ponieważ mało jest zaw sze do jedzenia dla ludzi.

I to, co miało nastąpić, stało się: kot, jedząc bardzo szybko, udławił się; udławił się na dobre, gdyż udławił go ość przebiła mu gardło.

Krzuszył się i charczał, rozkraczawszy cztery łapki, zadartszy nos do góry i rozpaczliwie rozdziewiawszy pyszczek.

Natychmiast zerwaliśmy się wszyscy z krzesel i otoczyliśmy kota. Wytrzeszczone oczy bestyja zdawały się nam najwyższa prośba o pomoc.

Instynktownie zwróciłem się do lekarza okrętowego:

— Doktorze, czy nie można pomóc zwierzęciu?

— Ależ tak!... dlaczegoż nie?

Doktor nasz był starszkiem, który wytrzymał niegdyś po bohaterku jakąś epidemję podzwrotnikową, straszną jak wielka wojna. Zdobył złoty galon, rozetę i posadał ową niewymowną lagodność, którą obdarzał nie tylko samych ludzi: doświadczyły jej również zwierzęta.

Uprzątnęliśmy więc jeden rósł stół i w czterech rozłożyliśmy na

Na drodze do pokoju.

Dalsze rokowania toczą się. — Ustępstwa Żurków w sprawie banku otomańskiego. — Weygand w Beirucie. — Likwidacja konfliktu francusko-tureckiego. — Grecja marzy jeszcze o rewaniu

(Telegramy „Gazety Lwowskiej“.)

Lozanna, 10. maja.

Rokowania, dotyczące spraw finansowo-ekonomicznych toczą się w temple dość szybkim. Rząd turecki postanowił likwidować sprawę banku otomańskiego. Rząd zwróci fundusze, należące do obywateli państw sprzymierzonych, oraz obywateli tureckich, skonfiskuje jednak fundusze, należące do zbiegów tureckich i uchodźców greckich.

Z Beirutu donoszą: Z okazji przyjazdu gen. Weyganda, miasto było udekorowane flagami narodowymi. Generał dokonał przeglądu wojsk, oraz przyjął na posłuchaniu wyższych urzędników i oficerów, przedstawicieli duchowieństwa i kolonii francuskiej.

Rząd francuski polecił zastępcy francuskiemu wysokiego komisarza złożyć Adan bejowi w Konstantynopolu zapewnienie, stwierdzające, iż rząd francuski przyjmie do wiadomości oświadczenia Adnan beja, że nie dokonywa się obecnie koncentracji wojsk tureckich na granicy Syrii.

Delegacja turecka otrzymała od swego rządu informację, że Grecy założyli na wyspie Tenedos pływające miny, celem zniszczenia okrętów, wiozących prowianty do Dikili. Delegacja turecka zaprotestowała przeciwko takiemu postępowaniu, zagrażającemu też bezpieczeństwu wszystkich przepływających tamteży okrętów, wskazując na to, że fakt powyższy sprzeciwia się układowi w Mudanji.

Z Londynu donoszą, że rząd grecki polecił Venizelosowi zakomunikować sprzymierzonym, iż pokój powinien być zawarty niezwłocznie, gdyż w razie przeciwnym Grecja musiałaby chwycić za oręż dla obrony swoich interesów.

rodził. Sobór nie pragnie śmierci Tychona, ale żąda wydalenia go za granicę.

Sprawy wojskowe.

Dezerterzy ruscy w Niemczech.

Lwów, 12 maja.

Wśród stacjonowanych w zachodnich prowincjach Polski rekrutów ruskich z Małopolski Wschodniej prowadzona była agitacja za dezercją do Niemiec. Agitatorzy — zwykle w podobnych wypadkach — obiecywali w Niemczech lekki chleb, zapewniając o bezkarności z uwagi na „bliski koniec Polski“. Kilku lekkomyślnych rekrutów uwierzyło tym zapewnieniom i zbliżyło się do granicy. Zostali jednak przez władze niemieckie natychmiast przytrzymani, wcieleni do kadr robotniczych i użyci do najcięższych robót pełnych.

W konsekwencji zwracają się dziś ci z prośbą o jakieś kon-

— Uwaga! — rzekł operator:

puściecie wszyscy razem na komendę... Inaczej, strzeżcie się pazurów! I odskoczcie w tył! — Baczałość!... Raz, dwa, trzy... Hop!

Wszystkie ręce otwały się, odskoczyliśmy razem wstecz. Zresztą zbytecznie: kot, przewróciwszy się na grzbiecie, stanął na czterech łapkach, bez siły, i nie okazał żadnego gniewu.

Ktoś rzekł:

— Mówiono, że jest cty na nas?... Zdaje się pojnować...

Pojnował bez najmniejszej wątpliwości. Rozumiał tak dobrze i gniewał się na nas tak mało, że po upływie minuty podszedł powoli do lekarza, oszołomiony jeszcze i rzucałszy mu łagodne spojrzenie zielonych swoich oczu, spoliwał obie jego ręce, jedną po drugiej.

Był to kot turecki...

Przeł. Kazimierz Bukowski.

— 0 —

Po powrocie do Krakowa zasiadł Dostojny Gość ze swym orszakiem do obiadu w Kasynie oficerskim, poczem udał się na świetny raut, wydany na jego cześć przez gen. Szeptyckiego.

Warszawa. (PAT). Wczoraj o g. 23 Marszałek Piłsudski wyjechał do Krakowa w związku z uroczystościami, związanymi z pobytem Marszałka Focha.

Konflikt angielsko-sowiecki.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Londyn, 11 maja.

Donoszą tu z Moskwy: Ostatnia nota angielska w sprawie zatrzymania okrętów brytyjskich, prześladowania kościoła i obywateli angielskich, wywołała w Rosji żywe niezadowolenie. Stępkow „Izwie- stia“ zaznacza, że Anglii bynajmniej nie chodzi o biskupa Cepłaka lub ks. Budkiewicza, lecz o ryby i interesy handlowe. Anglia zachowywała się zawsze wogo wobec Rosji, ale ta się nie ulękła poróżek. Jak utrzymują w sferach politycznych, naprężona sytuacja zgodniła jedn k w ostatnich 4 godzinach skutkiem nadesła noty Litwinowa, wyrażającej gotowość zawarcia z rządem angielskim umowy celem regulowania kwestji wód terytorjalnych. Owe strony godzą się na oddanie sprawy trybunałowi reżymczemu, ale Anglia obsaje mocno przyzadaniu w tym miastowego zwrotu okrętu „Lord Astor“, skonfiskowanego koło Murmania.

Z soboru „Żywej Cerkwi” w Moskwie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej“.)

Moskwa, 11 maja.

Cerkiewny sobór bolszewicki chwalił powne szereg „reform“ w dziedzinie religijnej. Ustalono, że parafia będzie najniższą jednostką w zarządzie kościelnym, drugi stopień stanowić będą w karjaty z biskupami, trzeci eparchaty z arcybiskupami na czele. Naczelnym organem będzie Najwyższa Rada kościelna jako przedstawiciel kościoła wobec państwa. Delgacja soboru wreczyła patriarsze Tychonowi postanowienie, wykluczające go z kościoła. Patriarcha postanowienie to

nim kota. Leżał na grzbiecie, z czterema łapkami w naszych czterech rękach, z dwiema szeroko rozwartymi i mocno trzymanymi szczękami. A doktor, pochylony nad nim, usiłował zbadać gardło, z którego sączyło się trochę krwi. Po pewnym czasie doktor wyprostował się:

— Oś dostała się pod błonę śluzową — rzekł — nie można jej w ten sposób wyjąć. Trzeba dokonać cięcia lancetem!

Ktoś uzalił się nad kotem:

— Biedne zwierze!

— Ach! wydrze z tego — rzekł doktor. — Cięcie lancetem, to nic. Uczynie, co konieczne... Ale trzy- majcie dobrze kota!... żeby się nie ruszył!...

Trwało to kilka sekund. Trzymałem jedną łapkę. Czulem w całej mojej dłoni i wzdłuż moich palców głęboki dreszcz zwierzęcia, rozczarowanego nożem. Kot charczał, nie mógł złeznąć.

W chwili potem wszystko było nieczyste. Oś była wyjąta.

kła zwyżka akcji węglowych „Jaworzna“, których kurs przekroczył już kwotę 600.000 mk.

Przypominamy Czytelnikom, iż w jednym z ostatnich „Przeglądów giełdowych“ radaliśmy nie pozbywać się tego drogiego papieru. Dzisiaj co prawda kurs tych akcji jest bardzo wysoki, jednak nie ma wcale powodu do powątpiewania w dalszą zwyżkę stopniową tych akcji, choć może już nie tak gwałtowną jak dotąd. Majątek bowiem tej spółki jest wprost bezcenny. I tak wcho- dzą w skład majątku tej spółki trzy szyby węglowe, które były przedmiotem eksploatacji już w końcu 18. wieku. Teren kopalni wynosi przeszło 100.000.000 m², prócz 1886 miar górniczych o obszarze 9.000 ha, ponadto należy do spółki majątek leśny o obszarze 500 ha, tartak, kamieniołomy, wapienniki, cegielnia, własne linje kolejowe do trzech stacji kolejowych, koleiki wazkotorowe i przemysłowe, 120 km. torów w kopalniach, 214 domów dla urzędników i robotników, motory o sile 3.000 HP, trzy turbiny parowe itd.

Kopalnia ta przeszła w roku 1918 w ręce miasta Krakowa i Lwowa tudzież Banków Krajowego i Przemysłowego, przyczem dawne gwarantwo węglowe przemieniono na spółkę akcyjną z kapitałem zakładowym 40 milj. mkp., powiększonym następnie w drodze 2 dalszych emisji do kwoty 400 milj. mkp. Prócz akcji Jaworznańskich bardzo silnie poszukiwane są tyłekroć przez nas wspomniane akcje „Spółki dla przemysłu naftowego i gazów ziemnych“, których kurs dochodzi do 650.000 mkp. przy znikomej tylko podaży, dalej akcje „Górka“ (cementownia w Sierszy) — których kurs podskoczył nagle w piątek to przeszło 100.000 mk., dochodząc do rekordowej sumy 350.000 mk. Przyczyna tego leży w tem, iż akcje przemysłu budowlanego są obecnie wogóle silnie poszukiwane ze względu na spodziewany ruch budowlany, a gdy cały kapitał akcyjny powyższej fabryki cementu (której zdolność produkcyjna wynosi 5000 wagonów rocznie) wynosi zaledwie 7.000.0000 mk. przeto zwyżka ta jest zupełnie uzasadniona. Również inne gatunki akcji przemysłu budowlanego jak „Radziwiłł, Wimmer, Żeleński i spółka“, „Pezet“, a ostatnio i „Krajowy Zakład dla przemysłu fabrycznego Rollindustria“ cieszą się znacznym popytem. W dziale akcji przemysłu metalurgicznego górują nad innymi — jak zwykle — akcje „Cegielskiego“ i „Zieleniewskiego“, z których pierwsze przekroczyły kurs 520.000 mk., zaś drugie 320.000 mk., zamiebrane natomiast w ciągu tygodnia były akcje „Warszawskiej Spółki Parowozów“.

Największą ilość transakcji przeprowadzono w ciągu tygodnia w najpopularniejszych na naszej giełdzie akcjach Chodorowskich, których kurs ze względu na zapowiedzianą nową emisję dochodzi do 150.000 mk., a przy końcu tygodnia także w akcjach spółki drzewnej „Oikos“, które w miarę zbliżającego się terminu końcowego do wykonania prawa poboru nowych akcji wzrastają w cenie.

Z akcji wyszczególnionych w naszym ostatnim „Przeglądzie giełdowym“ osiągnęły prócz wyżej już wspomnianych akcji Wimmer i Ze-

suarnej wyjęci ludzie z błagalnymi listami do opuszczonych przez siebie oddziałów wojskowych, aby wydarli ich z niemieckiego piekła i umożliwili powrót do służby, którą obiecają sumiennie pełnić. I przypuszczają należy, że drugi raz uciekać już nie będą.

Przegląd giełdowy.

Lwów, 12. maja.

(L. N.). Z końcem ubiegłego tygodnia ogarnęła wielu posiadaczy akcji przemysłowych chęć realizowania zysków osiągniętych przy zwyżce kursowej akcji, zdawało się bowiem niejednemu, że nastąpić już musi przesilenie, skoro od tyłu tygodni kursa z dnia na dzień prawie idą w górę. Okazało się jednak i tym razem, że jeszcze nie czas na wyzbywanie się akcji, a zwłaszcza t. zw. ciężkich, albowiem po dwudniowej zaledwie tendencji zniżkowej z początkiem bieżącego tygodnia — już w środę nastąpiło ogólne ożywienie się targu akcyjami na naszej giełdzie, która tym razem okazała się zupełnie samodzielną i niezawisłą od notowań giełdy warszawskiej, w tym dniu wogóle nieczynnej oraz giełdy krakowskiej, z której z powodu przerwy telefonicznej brak było wiadomości. Niesłusznym przeto okazał się pogląd „Kurjera Polskiego“ w ostatnim „Tygodniu giełdowym“, iż giełda nasza w przeciwstawieniu do optymistycznie usposobionej giełdy poznańskiej jest w dziedzinie akcji zawsze pesymistyczna i że dopiero giełda warszawska te przeczne prądy niweluje. Po nadejściu wiadomości z giełdy krakowskiej, która również wy- kazwała na zebraniu giełdowym w środę silną tendencję zwyżkową o- budziło się znowu wśród publiczności bardzo żywe zainteresowanie akcjami i wszystkie bez wyjątku papiery dywidendowe uzyskały z końcem tygodnia bardzo pokaźny kurs, przewyższające naiśmielsze oczekiwania nawet i optymistów. Sensacją tygodnia była niezwy-

leński także akcję Rucker i Hoffin-
ger znaczną zwyżkę, gdyż zyskały
na kursie w ciągu tygodnia około
100%.

Nieznaczną stosunkowo zwyżkę
wykazują akcje bankowe, których
kursy obecne są znacznie niższe od
kursów z dnia 30. kwietnia, w któ-
rym to dniu nastąpiła ich nagła
zwyżka. Widocznym z tego jest, że
naszym bankom nie wiele zależy na
wysokim poziomie kursów własnych
akcji, skoro nie zadają sobie trudu u-
trzymania ich wysokich kursów,
lecz raczej przez silną podaż kursa
te obniżają.

Jedynie akcje Polskiego Banku
Przemysłowego były mocniejsze i
skończyły kursem około 30.000 mk.

W papierach lokacyjnych dość
ożywiony ruch, przyczem listy za-
stawnie banków emisji przedwojen-
nej są cenione około dwudziesto-
krotnie wyżej od listów zastawnych
emisji powojennych.

W walutach i dewizach obcych
znikoma ilość transakcyj po kursach
prawie niezmiennych, co wskazuje
na stabilizację naszej waluty tak dla
przemysłu naszego, jak i handlu u-
pragnioną.

(P. S. W chwili oddania niniej-
szego przeglądu do druku trwa nadal
w akcjach silna haussa, a kursa
dzisiejszej giełdy podane są w ru-
bryce „Ekonomista” i w naszej u-
rzędowej cedula Giełdy).

Za morderstwo — nagana! KTO SPOWODOWAŁ STRACENIE KS. BUDKIEWICZA. — PRZE- KROCZENIE KOMPETENCJI. — O ŚWIADCZENIE SAPRONOWA. — WYROK „SADU”.

(Korespondencja własna „Gazety Lw.”).
Pogranicze sow., 11. maja.

Skonsternowane falą oburzenia,
które podniosło się w świecie z po-
wodu mordu, dokonanego na ś. p.
ks. Budkiewiczu — usiłują obecnie
sowjety lansować wiadomość, jakoby
w tym wypadku popełniono nadu-
życia i jakoby ten mord dokona-
ny został mimo, a nawet wbrew
woli rządu sowieckiego (!!!), a je-
dyne na rozkaz poszczególnych
kierowników władzy sowieckiej,
którzy w ten sposób chcieli udowod-
nić niezależność polityki sowiec-
kiej od wszelkich wpływów zagra-
nicznych. Wyższe władze sowiec-
kie zajęły się obecnie wyjaśnieniem
kwestji odpowiedzialności za to za-
rządzenie. W rezultacie tych do-
chodzeń, najwybitniejsi dygnitarze
sowieccy, a mianowicie — dyktator
Trocki, Dzierżyński, członkowie
„Wcika” Bucharin i Stalin (prezes
wszechrosyjskiej „czerezwyczajki”)
zostali pociągnięci do odpowiedzial-
ności sądowej za przekroczenie
kompetencji władzy oraz naruszenie
karności partyjnej. Oskarżenie sformu-
łowano w ten sposób, iż wyżej
wspomniany nie czekając na ostatec-
zną uchwałę „Wcika” w sprawie
zatwierdzenia albo uchylecia wyro-
ku sądu co do ks. Budkiewicza, sa-
mowolnie wydał rozkaz wykonania
wyroku śmierci. Sąd nad tymi dy-
gnitarzami składał się z komisji ko-

Z walki dyplomatycznej o Ruhrę.

Przyczyna zwłoki w odpowiedzi angielskiej. — Porozumienie
włosko-angielskie. — Mowa Poincarego w Vichy.

(Telegramy „Gazety Lwowskiej”).

Londyn, 11. maja.

Nota rządu angielskiego została
wczoraj wygotowana i będzie praw-
dopodobnie dzisiaj w południe wy-
stana do Rzymu, Brukseli i Paryża.
Następnie będzie ona wręczona am-
basadzie niemieckiej w Londynie,
celem przesłania do Berlina. Do-
tychczasowa zwłoka w wygotowa-
niu tej noty wynika z powodu ob-
szernej wymiany zdań między An-
glią i Włochami, która doprowadziła
do zupełnej zgody między Londy-
nem a Rzymem co do toku myśli
odpowiedzi.

Vichy. (PAT). Poincare, prze-
mawiając na bankiecie byłych uc-
zesników wojny, przypomniał roj-

myślne uchybienia ze strony Nie-
miec; zaznaczając, że są one moty-
wem wzięcia zastawu na terenie
Zagłębia Ruhry. Poincare wykazał,
że propozycje rządu Rzeszy zmie-
rzają jedynie do zdezwonowania
traktatu, uchylenia się od spełnienia
przyjętych zobowiązań i unicestwie-
nia zwycięstwa sołuszników, nako-
niec są dowodem dążenia do zreali-
zowania w najbliższym czasie re-
wanżu ekonomicznego i wojsko-
wego.

Vichy. (PAT). W czasie bankie-
tu, wydanego przez uczestników
kongresu b. kombatanów, wygło-
szono szereg serdecznych toastów,
między innymi także ze strony dele-
gatów Polski.

Francja nie wierzy w gwarancje niemieckie.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Berlin, 11. maja.

Z rozmowy z pewnym dyploma-
tą francuskim, akredytowanym w
Berlinie w sprawie stanowiska
Francji wobec ewentualnej drugiej
noty niemieckiej, dowiaduje się
Wasz korespondent co następuje:

Rząd francuski nie rozpocznie
żadnej dyskusji z Niemcami, jak dłu-
go Niemcy nie zaprzestaną biernego

oporu w Zagłębiu Ruhry, Francja i
Belgia nie przychyliły się również do
prośby Anglii i Włoch, mającej na
celu odbycie konferencji przy współ-
udziale Ameryki dla spraw repara-
cyjnych, jak długo Niemcy nie da-
dzą poważnych gwarancji, te zaś
przy obecnym wewnętrznym roz-
kładzie Niemiec są mało prawdopo-
dobne.

Protest Rady Ambasad. przeciw prowokacjom Litwy.

(Telegram „Gazety Lwowskiej”).

Paryż, 11. maja.

Konferencja ambasadorów posta-
nowiła zaprotestować przeciw auto-
nomii Kłajpedy, bezprawnie ustano-

wionej przez rząd litewski, oraz
przeciw proklamacji litewskiego na-
czelnego dowództwa o odebraniu
Wilna.

ministrow, wybranych w tym celu
na ostatnim zjeździe partyjnym. W
czasie rozprawy sekretarz „Wcika”
Sapronow złożył ciekawe wyjaśnie-
nia. Między innymi oświadczył Sa-
pronow, iż przy pierwszym rozwa-
żaniu sprawy Budkiewicza, „Wcika”
uchwalił wstrzymać wykonanie wy-
roku śmierci aż do otrzymania od-
powiedzi na zapytanie rządu, skier-
owane do zagranicznych placówek
sowieckich. Na tej właśnie podsta-
wie wiadomości Litwinów telegrafic-
znie posta sowieckiego w Warsza-
wie Oboleńskiego o wstrzymaniu
wykonania wyroku na ś. p. ks. Bud-
kiewiczu, a ambasador Oboleński z
swej strony poinformował o tem
prezydenta Sikorskiego. Oskarżeni
przedłożyli swe tłumaczenie disem-
nie. „Sąd” pod przewodnictwem Ka-
mieniowa (zastępcy J. Lina) ogłosił
wyrok, w którym zwraca uwagę
Bucharinowi i Stalinowi na niedo-
puszczalność mieszania się do kom-
petencji wyższych organów repu-
bliki, komisarzom zaś ludowym
Dzierżyńskiemu i Trockiemu, udzie-
ła nagany (!!!).

Kronika telegraficzna.

— Z urzędowego źródła donoszą, że
w myśl ustawy z 4. lutego 1921 przy-
sługuje prez. Rzpltej prawo własnej in-
icjatywy przy nadawaniu orderu „Polo-
nia Restituta”. Prezydent korzystając
z tej ustawy, odznaczył gen. Sikorskie-
go i Min. Skrzyńskiego.
— Prez. Rady Min. Sikorski zwołał
na 15. bm. konferencję prasową w celu

porozumienia się z reprezentantami ca-
łej Prasy Rzpltej w sprawach informa-
cyjnych i wydawniczych. Będzie obec-
nych 116 redaktorów z całej Polski.

— Na wczorajszym posiedzeniu sejm-
owej komisji skarbowej przyjęto w
trzecim czytaniu projekt ustawy o po-
datku gruntowym wedle referatu pos.
Lypacewicza. Zmieniono jedynie art. 13.
o niestawianiu progresji do podatku na
rzeczą samorządów.

— Jako przedstawiciele Polski wy-
jeżdżają dziś do Lozanny pp. Woroniecki
z Minist. spr. zagr. i Temiebaum z
Minister. przem. i handlu.

— Izby handlowe i przem. w Kra-
kowie i Bielsku zwróciły się do Mini-
sterstw spr. zagran. i przem. i handlu
z prośbą o poddanie rewizji umowy
handlowej polsko-francuskiej.

— Komisarjat rządowy dla m. War-
szawy obłożył aresztem odczwę łódz-
kiego komitetu wyborczego i wytoczył
sprawę winnym rozpowszechniania tej
odczwy.

— Podróż kanclerza austr. Sejla do
Warszawy przełożono na czerwiec.

— Sekretarz legacji pp. I. kl. p. Adam
Tarnowski został przydzielony do po-
sełstwa polskiego w Paryżu.

— Charge d’Affaires poselstwa pol-
skiego w Moskwie p. Kuoll przybył do
Warszawy.

— Reprezentant Polski w Konstanty-
nopolu p. Baranowski został przyjęty
przez kalifa na audjencji połączalnej.

— Poseł polski w Londynie Skir-
munt wręczył lordowi Balfourowi dy-
plom doktora filozofii „honoris causa”
uniw. Jagiellońskiego.

— Władze niemieckie wydalily z
granic państwa 78 robotników polskich,
wobec czego Rząd polski uczynił to sa-
mo z 78 robotnikami niemieckimi.

— Z Londynu donoszą, że członek
partii robotniczej Artur Ponsomby zgło-
sił w Izbie Gmin wniosek o skasowanie
godności parów i dziedzicznych tytu-
łów szlacheckich. Wniosek ten został
przyjęty.

— Lord Robert Cecil po powrocie
z Ameryki, gdzie szerzył propagandę
na rzecz Ligi Narodów, stwierdził, że
wszelkie jego wysiłki spełzły na niczem.
— Angielska para królewska złoży-
ła 9. maja pop. wizyte papieżowi i kar-
dynałowi Gaspariemu, który wkrótce
potem rewizytował parę królewską w
poselstwie angielskiem.

— Prezydent ministrów węgier
Bethlen i min. finansów Kallay wyje-
chali we czwartek z Londynu do Pa-
ryża.

— Z Paryża donoszą: Komisja finan-
sowa Izby uchwaliła projekt budżetu
poczt i telegrafów, przewidujący redukc-
cję wydatków do 150 milionów fr. O-
gółem redukcja rozchodów wszystkich
budżetów przewidziana została na su-
mę 1100.000.000 fr.

— Donoszą z Moskwy, że cena jed-
nego egzemplarza „Izwiestja” i „Praw-
dy” została podwyższona na 2 milio-
ny rubli.

— Z Kowna donoszą: Prezydent mi-
nistrów białoruskiej republiki ludowej
Łastowski, podał się do dymisji. Obo-
wiązki prezydenta ministrów pełni na-
razie minister spraw zagraniczn. Cwi-
kiewicz.

— Z Rygi donoszą: Kryzys rządowy
rozwiąza się w dalszym ciągu. Sześciu
członków gabinetu podało się do dymi-
sji. Przewidywana jest rekonstrukcja
gabinetu na podstawie utrzymania do-
tychczasowej koalicji.

— Czerezwyczajka w Grupie arest-
towała 1290 osób z pomiędzy których
200 już rozstrzelano.

— Ryski „Janukas Sinas” zamiesz-
cza artykuł, w którym stara się otwo-
rzyć oczy społeczeństwu litewskiemu
na wytwarzające się odosobnienie ma-
łych państw bałtyckich, wskutek tego
nie zbliżyły się dostatecznie do Polski,
która może ostatecznie wejść w skład
Małej Ententy. Artykuł zawiera ostre
uwagi pod adresem Litwy.

— Czesko-niemiecka komisja gran-
iczna w Raciborzu przystąpiła do prac
nad definitywnym wytyczeniem granicy.

— Czeskie Słowo donosi, że normal-
na komunikacja z Węgrami wznowiona,
represji wobec obywateli węgierskich
zaniechano.

— W okolicach Rennes szalał cy-
klon, który wyrządził wielkie spusto-
szenia.

— Władze sowieckie wykryły na
Kaukazie spisek, zmierzający do wywo-
łania powstania wojskowego.

— American Trat. Assoc. wysłało
do Francji nasiona dla zalesienia tych
pól bitew, na których walczyli Amery-
kanie.

— Wczoraj odbyło się ukonstytu-
owanie komitetu emigracyjnego państw
w Rzymie. W obradach brał udział
przedstawiciel Włoch, Hiszpanji, Pol-
ski, Jugosławii, Czechosłowacji, Bułga-
rii, Węgier i Rumunii.

— W Egipcie zanotowano 42 wy-
padki dżumy.

Z ostatniej chwili.

PRZED EXPOSEE MIN. GRAB- SKIEGO.

Warszawa. (M). Na posiedzeniu
Sejmu 15. b. m. wystąpi minister
skarbu Grabski z okazją pierwszego
czytania budżetu i wygłosi nowo-
w której zobrazuje sytuację fina-
sową Państwa.

POS. LUCKIEWICZ UCIEKŁ DO ROSJI?

Warszawa. (M). „Dziwu” pismo
ukraińskie, wychodzące w Kownem,
podaje wiadomość, której urzędow-
wego potwierdzenia dotąd nie ma,
jakoby wydany przez Sejm wia-
dzom sądowym poseł komunistycz-
ny Marek Luckiewicz uciekł do Ro-
sji sowieckiej.

DZIWNE PRETENSJE SOWIETÓW DO ANGLJI.

Warszawa. (M). Radek oświadczył
dziennikarzom, że morderstwo w Lo-
zannie jest wynikiem angielskiej propa-
gandy antybolszewickiej i angielskiej
pogróżek. Pod naciskiem rządu ang-
elskiego nie musiała Szwajcaria zrezy-
gować z zapowietzonej oficyny rosyjs-
kiej delegacji w Lozannie. Rząd sowiec-
ski bardzo często wyrażał się z niez-
adowolaniem o propagandzie rosyjskiej
ale wskutek propagandy rosyjsko-so-
wieckiej — mówił Radek — nie zosta-
jeszcze nikt zabity zaś propaganda
gielska lorda Curzona w 1. szanarze za-
kończyła się śmiercią Worowskiego.

Urzędowa Cedula

Giełdy Lwowskiej

Nr. 103.

Sobota, 12. maja 1923.

Waluta markowa.

A. Kursa efektów.

Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Placą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi	Kategorie:	Wart. nom.	Ostatnia dywid.	Placą:	Żądają:	Transakcje	Uwagi
I. Papiery państwowe.							IV. Akcje.						
4% Państwowa pożyczka z r. 1920 . . . . . 1000 — — 1950 — — — — —							a) Bankowe:						
							Bank akc. Związk. 280 70 7500 8500 8000						
							Bank akc. hipot. 280 120 20000 23000 21-32000						
							Bank handl. w Poznaniu . . . . . 1000 300 1900 — —						
							Bank Małopolski . . . . . 280 35 21000 — —						
							Bank powsz. kredytowy . . . . . 280 12 12000 — —						
							Bank Przemysłowy 280 12 29000 38000 30000-32000						
							Bank Rolniczy S. A. 1000 250 18000 20000 18500-19500						
							Bank Ziemi kredyt. 280 84 16000 21000 17-20000						
							Bank Zemelny . . . . . 280 42 1000 — —						
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)							b) Przemysłowe:						
4 1/2% Banku hip. gal. . . . . — — 107 — 109 — — —							Agrochemia fabr. szt. naw. 500 500 345000 365000 350-360000						
4% Banku hip. gal. . . . . — — 100 — 102 — — —							Browary lwowskie 140 140 159000 179500 160-178000						
4 1/2% Bk kred. ziem. gal. . . . . — — 102 — 104 — — —							Chodorów fabr. cukru . . . . . 1000 200 620.0 66000 63-65000 31-40000 dz.						
4 1/2% Banku Małopolsk. . . . . — — 104 50 106 50 — — —							Cmielow fabr. porcelany 140 28 17000 20000 17500-19000						
4 1/2% Banku hip. ziemel. . . . . — — 99 — 101 — — —							Galicja Rafinerja nafty . . . . . 140 300 2,200,000 — — —						
4 1/2% Polsk. Bk kraj. . . . . — — 109 — 111 — — —							Górka fabryka cementu 140 15 40 295000 355000 300-350000						
4% Polsk. Banku kraj. . . . . — — 100 — 102 — — —							Karpalit zakłady litogr. 140 70 41000 46000 42000-45000						
4 1/2% Tow. kred. galic. ziemskie . . . . . — — 107 — 109 — — —							Krakus f wódek Kra ów . . . . . 280 186 — — —						
4% Tow. kred. gal. ziem. . . . . — — 102 — 104 — — —							Niemojowski fabr. pap. 1000 90 39000 45000 40-44000						
III. Oblig. (bez kuponu bież.)							Oikos Zakł. przem.-drzew. 1000 300 184000 192000 185-191000						
4 1/2% Komun. Pol. Banku kraj. . . . . — — 101 — 103 — — —							Parowozy S. A. bud. masz. 500 60 72000 81000 73000-80000						
4% Komun. Pol. Banku kraj. . . . . — — 97 — 99 — — —							Pezet Pow. Zakł. bud. 500 200 25000 28000 26-27000						
4% Kolej. lokalnej Pol. Banku kraj. . . . . — — 92 — 94 — — —							Pocisk zakłady amunicji . . . . . 350 25000 — — —						
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1893 . . . . . — — 92 — 94 — — —							Polska Nafta przem. wiert. 500 100 37000 40000 38000-39000						
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1904 . . . . . — — 92 — 94 — — —							Polskie Tow. Budowlane . . . . . 500 225 30000 — — —						
4% Pożyczki kraj. gal. z roku 1905 . . . . . — — 92 — 94 — — —							Potęga Tow. hut. żel. . . . . 10000 1500 17000 — — —						
4% Poż.-kr. gal. z roku 1908 (szkolna) . . . . . — — 92 — 94 — — —							Rakozawa fabryka sukna . . . . . 140 100 98000 102000 100000 37-92000 dz.						
4 1/2% Pożyczki kraj. gal. z roku 1913 . . . . . — — 125 — 130 — — —							Siersza zakł. elektr. 200 24 30000 34000 31000-32500						
4 1/2% Pożyczki kraj. gal. z roku 1914 . . . . . — — 200 — 210 — — —							Siersza gór. zakłady . . . . . 140 — 235000 330000 240-325000						
							Tepege gór. zakłady . . . . . 700 140 48000 — — —						
							Tesp. tow. ekspl. soli 1000 150 226000 252000 227 1/2-250000						
							Ursus fabryka motorow . . . . . 500 180 36000 — — —						
							Zieleniewski fabr. masz. 140 170 415000 485000 420-480000						
							c) Handlowe:						
							Polski Glob . . . . . 500 100 4000 6000 4500-5500 ex						
							Polbal . . . . . — — — — —						
							Polskie Tow. Handlowe 140 70 15000 18000 16-17000						
							Polsot . . . . . 1000 600 14000 — — —						
							Wawel . . . . . 500 100 2500 — — —						
							Żegluga Polska . . . . . 140 28 7000 — — —						

V. Waluty i Dewizy.

Kategorie.	Bilety bankowe.			Czeki, przekazy i wpłaty.			Uwagi
	placą	żądadają	transakcje	placą	żądadają	transakcje	
Dolary amerykańskie	47.750—	48.200—	48000	47.350	47.850	47.600	
Dolary amerykańskie (drobne)	46.750—	47.250—	—	—	—	—	
Dolary kanadyjskie	46.750—	47.250—	—	—	—	—	
Dynary	470—	480—	—	480	490	—	
Funt szterlingi	222.500—	224.500—	—	224000	226500	222 1/2—226 000	
Franki belgijskie	2.680—	2.700—	—	2700	2720	—	
Franki francuskie	3.170—	3.190—	—	3190	3210	3160-3225	
Floreny holenderskie	—	—	—	18600	18800	—	
Franki szwajcarskie	8545—	8.625—	—	8645	8725	8650-8700	
Korony austriackie	0.66 1/2	0.67 1/2	—	0.67 1/2	0.68 1/2	—	
Korony czesko-słowackie	1420	1.440—	—	1.440	1.460	1.445-1.455	
Korony duńskie	—	—	—	—	—	—	
Korony norweskie	—	—	—	—	—	—	
Korony szwedzkie	—	—	—	—	—	—	
Korony węgierskie	10-30	10-50	—	10-70	10-90	—	
Lel rumuńskie	210—	220—	—	220	230	—	
Liry włoskie	2.400—	2.420	—	2.440	2.460	—	
Marki niemieckie	1.25	1.30	1.28	1.22	1.28	1.25-1.26	

B. Kursa Zbożowe.

Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga	Ceny rozumieją się w markach polskich za 100 kg. bez podatku spożywczego, miejsce stacja załadowania.	Ceny		Uwaga
	od	do			od	do	
PSZENICA krajowa 71/72 ex 1922 r.	—	—		MAKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
ZYTO małopolskie 65 ex 1922 r.	—	—		MAKA: żytnia proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN: małopolski browarniany przemysłowy	—	—		MAKA: pszen. 70 proc. Loco Lwów	—	—	
JECZMIEN: małopolski ex 1922	—	—		MAKA: pszen. 50 proc. Loco Lwów	—	—	
OWIES: małopolski ex 1922 r.	—	—		MAKA: pszen. 40 proc. Loco Lwów	—	—	
KUKURUDZA: krajowa	—	—		OTREB: pszen.	—	—	
KUKURUDZA: rumuńska stacja Sniatyn	—	—		OTREB: żytni	—	—	
ZIEMNIAKI jadalne	—	—		MAKUCHY: liane i konopie	—	—	
FASOLA: biała	—	—		MAKUCHY: rzepakowe	—	—	
FASOLA: kolorowa	—	—		WORKI: jutowe wyrobu Stradom. Warta	—	—	
GROCH: polny	—	—		Częstochowianka 75 kg. za sztukę	—	—	
GROCH: Victoria	—	—		WORKI: używane, dobre, za sztukę	—	—	
GROCH: 1/2 Victoria	—	—		KONICZYNA czerwona krajowa naturalna	—	—	
BOBIK	—	—		SŁOMA prasowana	—	—	
WYKA	—	—		SIANO wolińskie	—	—	
MIESZANKA: pastewna w ziarnie	—	—		SIANO słodkie krajowe prasowane	—	—	
LUBIN	—	—		LEN	—	—	
HRECZKA	—	—		KASZA HRECZANNA	—	—	
				KASZA JECZMIENNA	—	—	
				KAPUSTA KWASZONA	—	—	
				PĘCAK	—	—	

Sekretariat Giełdy.

Generalny Sekretarz - Dr. Pasch.

wiadawcami ustanowieni zostali dr. Klemens Sokal dyrektor Union Banku we Wiedniu filji we Lwowie oraz Ferdynand Mechner naczelnik oddziału drzewnego Unionbanku we Wiedniu filji we Lwowie, którzy podpisywać będą firmę spółki w ten sposób, że pod jej brzmieniem łącznie umieszczają swe podpisy.
Sąd okręgowy, jako handl. Oddział IV.
Lwów, dnia 17. lutego 1923. 3524

Firm. 139. Rg. B. J. 277. Wpis wykreślenia prokury. Do rejestru wpisano dnia 2. lutego 1923. Siedziba firmy: Lwów. Brzmienie firmy: Bank rolnoprzemysłowy spółka akc. we Lwowie. Prokure udzielona Kazimierzowi Świeławskiemu odwołano. 3525
Sąd okręgowy, jako handl. Oddział IV.
Lwów, dnia 24. stycznia 1923.

Żadacie

pocztówką, nasz najnowszy
cennik wszelkiego rodzaju manufaktur,
Ekspedycji przesyłek pocztowych

„NADZIEJA“

w Łodzi, ul. Kilińskiego 40
(G. L. L.), który n. tychmiast będzie
wysłany
zupełnie bezpłatnie
i przyniesie Sz P. dużo korzyści.

Rada Zawiadowcza

Małopolskiej Spółki Akcyjnej dla przemysłu naftowego we Lwowie.
zwołuje

Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie

Spółki, które odbędą się we środę dnia 30 maja 1923 o godz. 4 po poł. we Lwowie w lokalu biurowym Małopolskiej Spółki Akc. we Lwowie, pl. Marjański 8, z następującym porządkiem dziennym:

1. Podwyższenie kapitału zakładowego do kwoty 500,000 000 Mk. i warunki emisji, względnie upoważnienie Rady Zawiadowczej do oznaczenia warunków emisji.
2. Uchwała w przedmiocie zmiany statutu odnośnie do podwyższenia kapitału zakładowego.

Celem korzystania z prawa głosu należy złożyć akcje uzasadniające prawo głosu, do których nie mogą być dołączone akcje kuponowe, najpóźniej na 6 dni przed terminem Zgromadzenia w kasie Spółki lub w Warszawskim Banku Dykcyjnym w Warszawie, ul. Fredry 8.

Akcjonariusze, którzy wykazą w powyższy sposób prawo głosu, otrzymają imienną kartę legitymacyjną z odnotowaną ilością złożonych przez nich akcji oraz służąca im g. osów.

W Walnym Zgromadzeniu mogą brać udział akcjonariusze, bądź osobiście bądź przez pełnomocników. Pełnomocnictwo winno być pisemne. Pełnomocnik może nie być akcjonariuszem Spółki.

WEZWANIE WIERZYCIELI.

Podpisana Spółka wzywa wszystkich wierzycieli aby do dnia 30 czerwca 1923 zgłosili ewentualne pretensje do Spółki pod rygorem prawa „KNIEJA“ Spółka drzewna i skład materiałów budowlanych w Przeworsku stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką w likwidacji.

15-te Zwyczajne Walne Zebranie Galicyjskiego Towarzystwa akcyjnego fabryki papieru, przedtem Bracia Fiałkowski w Białej

odbędzie się dnia 28 maja 1923 roku o godzinie 12 w południe w biurach filji Wiedeńskiego Banku Związkowego w Białej.

Porządek dzienny:

- 1) Sprawozdanie i przedłożenie bilansu za rok 1922.
- 2) Sprawozdanie komisji rewizyjnej.
- 3) Powzięcie uchwał w sprawie użycia czystego zysku.
- 4) Wybór komisji rewizyjnej i jednego zastępcy.
- 5) Różne wnioski, o ile ośm dni przed Walnym zebraniem pisemnie zgłoszone zostały.

PP. akcjonariusze, którzy w zebraniu zamierzają wziąć udział, zechcą w myśl statutu złożyć swe akcje najpóźniej do 22. maja b. r. we filii Wiedeńskiego Banku Związkowego w Białej albo w głównej Kasie Towarzystwa akcyjnego Leykam-Josefthal w Wiedniu I. Parkring 2, za otrzymaniem karty legitymacyjnej, przy której powinno być wypełnione pełnomocnictwo akcjonariusza w razie przeniesienia prawa głosowania.
RADA NADZORCZA
Biała, dnia 12. maja 1923. 3621 (Przedruk nie będzie honorowanym)

Spółka garbarska, spółka z ogr. odp. w Bolesławcu, zamierza zniżyć swój kapitał zakładowy z 2000000 Mk. do 700.000 Mk. Spółka gotowa jest na zadowolenie wszystkich wierzycieli, których wierzytelności istnieją w dniu niniejszego ogłoszenia.

Wierzycieli, którzy nie zgłoszą się do spółki w przeciągu trzech miesięcy od dnia powyższego, uważać się będzie za zgadzających się na zamierzone zniżenie kapitału zakładowego. 3620

Z poważaniem
SPÓŁKA GARBARSKA
Sp. z ogr. odp. w Bolesławcu
Isak Schindler.

Jaworznickie Komunalne Kopalnie Węgla S. A. w Krakowie

zawładniają, że kupon i bonus za rok 1922 w łącznej kwocie Mp. 890— wypłacane będą od dnia 1. czerwca 1923 r. w Polskim Banku Krajowym w Krakowie, Lwowie i Warszawie, i w Polskim Banku Przemysłowym w Krakowie, Lwowie i Warszawie. 3619

Premieryta bez odnoszenia miesięcznie 13.500 mp., z odnoszeniem lub pocztą miesięcznie 15.000 mp., za granicą 20.000 mp. — Redakcja czynna od g. 8 rano do 2 popoł., z wyjątkiem niedziel i świąt. — Redaktor nacz. przyjmuje od g. 1—2 popoł. — Listów niefrankowanych nie przyjmuje się. — Rękopisów Redakcja i Administracja nie zwraca. — Konto Pocz. Kasy O. 141.600.

Redaktor odpowiedzialny: JERZY KONARSKI. Należytość pocztową opłacono ryczałtem. Drukarnia Polska, Lwów, ul. Chorażczyzyski.

Wielka wysprzedaż!

TANIEJ O 50 PROCENT.

Przez czas ograniczony wysyła się każdemu po otrzymaniu adresu pocztą bez zadatku elegancki modny garnitur z dobrego wykwintnego materiału we wszystkich najmodniejszych kolorach podług najnowszych fasonów. Cena gat. I. 250.000, gat. II. 350.000, gat. III. 425.000 mk.

Pańta jesienne z dobrych materiałów, fasony ostatniej mody. Cena gat. I. 225.000, gat. II. 300.000, gat. III. 375.000 mk.

NIEPRZEMAKALNE PŁASZCZE!!

Oryginalne angielskie, bardzo trwale na dziesięć lat, niezbędne podczas deszczu, polecamy tylko pierwszej jakości po 275.000 mk.

Spodnie gotowe gat. I. 45.000, gat. II. 65.000 mk.
Spodnie do ubrań wizytowych czarne tło w białe paski po 45.000, 80.000, 120.000 i 150.000 mk.

Spodnie „Straszy“ do konnej jazdy, kolor wojskowy lub piaskowy po 140.000, 170.000 i 200.000 mk.

Suknie szewlotowe we wszystkich kolorach ostatniej mody. Gat. I. 80.000, gat. II. 100.000, gat. III. 125.000 mk.

Suknie jedwabne trykotkowe z najlepszej jedwabnej trykotiny po 120.000 i 130.000 mk.

Suknie letnie trykotkowe po 50.000 mk.

Towary wysyłamy natychmiast po otrzymaniu zamówienia za zaliczką pocztową bez zadatku. (Płaci się przy odbiorze.)

Za przesyłkę i opakowanie dolicza się podług taryfy pocztowej do 10.000. Bez wszelkiego ryzyka!!

Kupujący absolutnie nie ryzykuje, gdyż jeżeli towar się nie podoba przyjmujemy z powrotem i zwracamy pieniądze.

Zamówienia prosimy adresować:
Do Warszawskiego Składu Fabrycznego

„WARSZAWSKA KONKURENCJA“ Sp. z ogr. odp.
Warszawa, ul. Zielna Nr. 51 (róg Królewskiej).

Przyjeżdżając do Warszawy uprzejmie prosimy o łaskawe zwiadczenie naszego składu i osobiste przekonanie się co do gatunków towarów i cen. Od naszych Klientów otrzymujemy dużo podziękowań.

Uwaga: Przy zamówieniach na tę tania wysprzedaż prosimy załączyć w liście przy zamówieniach następujący kupon:

Wyciąć i założyć do listu	KUPON NA TANIA SPRZEDAŻ RESZTEK w WARSZAWSKIEJ KONKURENCJI, Warszawa, Zielna 51. Czytelnik „Gazety Lwowskiej“:			Wskazywać do formularza 998
	Imię i Nazwisko			
	Pocztą ..... Wios ..... Ziemia			
	Nr. domu ..... Powiat ..... Ziemia			

BACZNOŚĆ! Kupon powyższy służy do nabycia tych tanich resztek i jest ważny tylko na przeciąg tych dwóch miesięcy.

I NADZWYCAJNE WALNE ZGROMADZENIE „POLSOTU“

Polskiej Spółki dla obrotu towarowego S. A. we Lwowie. — odbędzie się w Lwowie w sobotę dnia 2 czerwca b. r. o godz. 5 tej popołudniu w lokalu Spółki przy ul. Szajnochy 1, 2, z następującym porządkiem dziennym:

- 1) Odczytanie protokołu z ostatniego Zwyczajnego Walnego Zgromadzenia
- 2) Wniosek Rady Zawiadowczej na podwyższenie kapitału akcyjnego o 60 milionów tj. do kwoty Mp. 120.000 000.
- 3) Upoważnienie Rady Zawiadowczej do usalenia kursu powyższej emisji i jej wszystkich warunków, oraz do odpowiednich zmian statutu.
- 4) Wnioski. 3622 Lwów, dnia 15. maja 1923.

Rada Zawiadowcza

„POLSO U“ Polskiej Spółki dla obrotu towarowego S. A. we Lwowie.

Według § 15. statutu Spółki, Akcjonariusze pragnący wziąć udział w Walnym Zgromadzeniu winni złożyć swe akcje w kasie Spółki najpóźniej na 8 dni przed Walnym Zgromadzeniem.

Prawo do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu nadaje w myśl § 14 po posiadaniu 10-ciu akcji.

Rada Nadzorcza

Akcyjnej Spółki Kartograficznej i Wydawniczej „ATLAS“ we Lwowie
zaprasza P. P. Akcjonariuszy na

ZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

które się odbędzie dnia 26 maja 1923 o godz. 6 po poł. w sali obrad Polskiego Banku Krajowego we Lwowie. — Porządek obrad:

- 1) Sprawozdanie za pierwszy rok administracyjny i przedłożenie bilansu z dnia 31 grudnia 1922.
- 2) Sprawozdanie Komisji Rewizyjnej.
- 3) Uchwała co do rozdziału czystego zysku.
- 4) Wybór 3 członków Rady Nadzorczej po myśli § 20 statutu.
- 5) Wybór 5 członków Komisji Rewizyjnej na rok administracyjny 1923 po myśli § 28 statutu.
- 6) Uchwała zmiany co do ilości głosów, przypadających na akcje II. emisji i oświadczenie do Ministerstwa Przemysłu i Handlu
- 7) Wnioski i interpelacje.

WYJĄTKI ZE STATUTU:

§ 8 Każda akcja nadaje prawo do jednego głosu na Walnym Zgromadzeniu. Prawo głosowania na Walnym Zgromadzeniu może być wykonane przez każdego akcjonariusza bądź osobie, bądź przez pełnomocnika. Osoby niewłasności i prawne głosują przez swych ustawowych, względnie statutowych zast. bez osobnego pełnomocnictwa. Akcjonariuszowi wolno dla wszystkich przysługujących mu głosów, ustanowić tylko jednego pełnomocnika.

§ 9 Celem wykonania prawa głosowania, należy akcje uzasadniające prawo głosowania wraz z odpowiednimi niepłatnymi kuponami złożyć najpóźniej na 6 dni przed Zgromadzeniem Walnym w Kasie spółki lub innym miejscu wskazanym przez Radę Nadzorczą. Zamiast samych akcji mogą być złożone świadectwa zastawowe lub depozytowe polskich instytucji kredytowych, rządowych lub prywatnych, działających na mocy statutu przez Rząd zatwierdzonych.

Akcjonariusze, którzy w ten sposób wykazali swoje prawo głosowania, otrzymują karty legitymacyjne, opiewające na ich nazwisko z wymienieniem ilości złożonych akcji i przypadających na nie głosów. Legitymacja służyć może wyłącznie osobie w niej wymienionej lub też należącej wskazanemu w niej pełnomocnikowi. Z zamknięciem spisanych akcjonariuszy, którzy złożyli swoje akcje przed Walnym Zgromadzeniem, akcjonariusze, mający prawo głosowania, zyskują prawo przeglądania tegoż spisu w biurze Spółki.

Stosownie do § 9 należy złożyć na dni 6 przed terminem zwyczajnego Walnego Zgromadzenia tymczasowe potwierdzenia na posiadane akcje w Kasie Akc. Spółki „Atlas“ Lwów, Łyczakowska 5 (oficyna tylna I. p.)